

[Kampmann.]

mere klart og veldefineret forureningsformål; det har været en af vore argumentationer.

Jeg har lov til at sige i anledning af bemærkningerne om udvalgsarbejdet — det var særlig fru Gerda Møller, der trak dem frem — at hvis fru Gerda Møller finder, det har været et tilfredsstillende udvalgsarbejde, så sætter fru Gerda Møller ikke sine fordringer særlig højt. Kendsgerningen er den, som fru Dagmar Andreasen var inde på, at udvalget overhovedet ikke var indkaldt til møde fra slutningen af november og 3-4 måneder frem. Man kan stille sig selv det spørgsmål, hvorfor udvalget ikke var det. Vi har ikke fået noget svar på det fra oppositionsside. Det eneste, jeg kan tænke mig — og det er jeg blevet bestyrket i gennem den forhandling, vi har haft i dag — er, at regeringspartierne ikke kunne blive enige om, hvorvidt bemyndigelsen rent faktisk skulle føres igennem, og i hvilken form bemyndigelsen skulle føres igennem. Det er den eneste forklaring, jeg har kunnet finde, men det er aldrig nogen sinde blevet meddelt os. Den kendsgerning står tilbage, at udvalget ikke var inde i 3-4 måneder, og først da man fik denne udtalelse fra Nordisk Råd, som man 3-4 måneder tidligere havde sagt man ville se bort fra, så brugte man det søm til at føre sagen igennem i en meget, meget sølle forfatning og med et meget, meget sølle resultat.

Jeg tror, jeg har redegjort for min opfattelse både af udvalgsarbejdet, af proportionsforvirningen og særlig af spørgsmålet om, hvorfor vi kan skrive under på dette; det er bestemt ikke med nogen som helst tillid til, at der kan føres nogen som helst form for forureningsbekæmpelsespolitik af denne regering; det kan der lige så lidt på dette som på noget andet område.

Gerda Møller: Jeg er jo ikke formand for udvalget og har altså ikke ansvaret for, hvorledes arbejdet er foregået, men jeg har lyst til at sige et par ord til hr. Kampmann netop i forbindelse med arbejdet på nordisk plan.

Jeg står her med det forslag til rekommandation, som bl. a. er stillet af hr. Erling Dinesen, hr. Kampmanns socialdemokratiske partifælle, og dér siger hr. Erling Dine-

sen i bemærkningerne til sit forslag til rekommandation, at nu foreligger der en overhængende risiko for, at landene kommer til forskellige bestemmelser på dette område. Og videre, at det synes bemærkelsesværdigt, at der på dette felt indføres lovregler uden hensyn til nabolandene; sagen har nemlig stor betydning for nordisk samhandel, og overvejelserne bør derfor snarest komme i stand for om muligt at nå frem til enige — jeg kan ikke rigtig oversætte det — til samstemmende forordninger. Det må siges at være i grel modstrid med det, hr. Kampmann siger fra denne talerstol.

Jeg kunne også have lyst til at gengive over for hr. Kampmann en udtalelse, han i hvert fald er kommet med over for enkelte folketingsmedlemmer, når vi uden for udvalget har diskuteret dette lovforslag. Jeg gik nemlig hen og noterede det, og det er jeg vældig glad for, for i en af de samtaler har hr. Kampmann sagt, at dette lovforslag jo kun drejer sig om procedurespørgsmål, og selv om socialdemokratiet skulle gå ind for det, er det ikke afgjort, at man går ind for et forbud. Ja men hvad ligner det så med hele den bebrejdelse, hr. Kampmann her kommer med over for indenrigsministeren, som nu ønsker at få en bemyndigelse, men som eventuelt ikke ønsker at bruge den før i en bestemt situation? Det er jo det, hr. Kampmann selv er gået ind for, og hr. Kampmann føjede til ved den pågældende samtale: lovforslaget drejer sig kun om en bemyndigelse, og socialdemokratiet opfatter det som sådan.

Dagmar Andreasen: Når nu ministeren siger, at selvfølgelig skal der forhandles med erhvervslivet i meget god tid, må jeg spørge: er der dog så ikke tid nok til, at vi også kan behandle et aktuelt lovforslag, når man finder ud af, hvad det er, man vil forbyde, og når man finder ud af, hvordan man kan forbyde det, man helst vil forbyde?

Jeg synes, jeg kunne forstå på ministerens udlægning, at hvis der nu blev lavet en ændring til bemyndigelsesloven, så der ikke fandt diskriminering sted imellem danske og udenlandske frugtsafter og naturprodukterne ikke diskrimineredes i forhold til de ikke-mousserende syntetiske produkter, så kunne det være, jeg ændrede indstilling.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg vil